

Nr 372.

Av herr **Sjödahl m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition angående omläggning av skyddshemsverksamheten m. m.*

Uti Kungl. Maj:ts proposition nr 219 har föreslagits, att ansvaret för skyddshemsverksamheten principiellt övertages av staten. Dock skola städerna Stockholm och Göteborg vara skyldiga att själva ordna sina skyddshem efter de av statsmakterna uppdragna riktlinjerna. Likaledes skola enskilda sammanslutningar och stiftelser ha möjlighet att ägna sig åt denna verksamhet enligt fastställda riktlinjer och på de villkor i övrigt, varom överenskommelser kunna träffas.

Även om statsbidragen ökades för de tvenne största städerna per elev, komma dock dessa städer i en ekonomiskt ofördelaktig ställning i jämförelse med riket i övrigt. Dessa städer skulle på egen bekostnad tillhandahålla behövliga byggnader. Kostnaderna för de ny-, till- och ombyggnader, som med anledning av den nya organisationen skulle av staten komma att krävas, skulle helt få bäras av dessa städer själva. För de platser, som anordnades efter statligt beordrande vid dessa hem, skulle alltså blott utbetalas statsbidrag under den förutsättningen, att de vore belagda. Däremot skulle till övriga icke statliga hem garanteras bidrag för ett bestämt antal platser, oberoende av beläggningen.

När vid 1935 års riksdag ökade bidrag för folkskoleväsendet beslöts, gjordes därvid intet undantag för de större städerna. Dessa städers skattebetalare bära en anseelig del av den börda, som de direkta statsskatterna utgöra. Det vore därför både rättvist och förenligt med billighet, att dessa städer även finge motsvarande förmåner. Uti sina yttranden över de skyddshemssakkunnigas förslag ha dessa städer förklarat sig villiga att åtaga sig vissa av de större kostnader, som enligt de sakkunnigas förslag skulle påläggas dem. Men de ha krävt, att vid eventuellt nyuppförande av byggnader för skyddshemsändamål eller vid till- och ombyggnader de skulle förklaras berättigade att erhålla ersättning för byggnadskostnaderna, helt eller delvis. Likaså ha de ansett sig berättigade att erhålla elevbidrag efter det antal platser, för vilket hemmen äro anordnade, oberoende av beläggningen. Dessa städer komme ändock att bära betydande kostnader för såväl byggnadernas uppförande och underhåll som för elevernas vård, vilka kostnader kommunerna för övrigt befriades ifrån. Uti sitt utlåtande över sakkunnigförslaget har Svenska stadsförbundet betecknat dessa anspråk som rimliga och givit dem sitt fulla stöd. Svenska fattigvårds- och barnavårdsförbundet har även i sitt avgivna utlåtande uttalat, att det icke förefölle förbundet riktigt, att dessa städer erhöles oförmånligare ställning än enskilda sammanslutningar och stiftelser, som bedrevo skyddshemsverksamhet, med avseende å bidrag av staten till bestridande av kostnaderna vid hemmen i fråga.

Sedan departementschefen i den framlagda propositionen uttalat sig för att i viss utsträckning elever jämväl från angränsande kommuner borde mottagas i vederbörande städers skyddshem, synes därmed lämnas ytterligare stöd för en mera billig behandling av frågan om statsbidrag till dessa städers skyddshem.

Med anledning av vad som ovan anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen måtte uttala sig för att vid ny-, till- och ombyggnader för skyddshemsändamål måtte till Stockholm och Göteborg utgå statsbidrag, motsvarande åtminstone halva byggnadskostnaden, samt

att dessa städer erhålla statsbidrag även för obelagda platser vid sina skyddshem.

Stockholm den 1 april 1936.

Edg. Sjödahl.

Eliel Löfgren.

Gösta Rahmn.

Knut Petersson.

Fredrik Ström.

Carl Forssell.

Oskar Hagman.